

Dosarul nr. 2ra-2166/19

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (judecător S. Caraman)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (judecători A. Toderaș, E. Bejenaru și A. Gheorghieș)

Î N C H E I E R E

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de ÎM BPPSAU „Florarh”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Titu Ceban,
reprezentat de avocatul Serghei Guțu, împotriva ÎM BPPSAU „Florarh” cu privire
la anularea ordinului de concediere și încasarea drepturilor salariale, a compensației
în locul restabilirii la locul de muncă, a despăgubirii pentru absența forțată de la
muncă și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
admis apelul declarat de Titu Ceban, reprezentat de avocatul Serghei Guțu, casată
hotărârea din 04 ianuarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, și emisă o nouă
hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 25 noiembrie 2015, Titu Ceban, reprezentat de avocatul Serghei Guțu, a
depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM BPPSAU „Florarh” cu privire la
anularea ordinului nr. 47 din 24 august 2015 „Cu privire la destituirea din funcție”,
emis de administratorul ÎM BPPSAU „Florarh”, și încasarea drepturilor salariale
pentru perioada anilor 2013-2015 în sumă de aproximativ 40 000 lei (f.d. 3-4, vol.
I).

În motivarea acțiunii, reclamantul Titu Ceban, reprezentat de avocatul Serghei
Guțu, a relatat că la 15 iulie 2006, în baza ordinului nr. 2, a fost angajat în funcția de
arhitect-proiectant în cadrul ÎM BPPSAU „Florarh”, unde a muncit până în luna
octombrie 2015.

Reclamantul a susținut că în carnetul său de muncă a fost efectuată înscrierea,
datată cu 01 septembrie 2015, precum că în baza ordinului nr. 47 din 24 august 2015,
a fost concediat din funcția de arhitect-proiectant, începând cu data de
01 septembrie 2015, în conformitate cu prevederile art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul

muncii.

Reclamantul a specificat că ordinul nr. 47 din 24 august 2015 nu i-a fost adus la cunoștință și că anterior nu i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare.

Reclamantul a invocat că în perioada anilor 2013-2015, salariul nu i se plătea conform legii, adică uneori cu întârziere și doar parțial, iar alteori deloc, acumulându-se restanțe în sumă totală de aproximativ 40 000 lei.

Reclamantul a declarat că la 09 octombrie 2015, a expediat în adresa ÎM BPPSAU „Florarh” o cerere privind prezentarea fișelor de evidență a retribuirii muncii pentru perioada anilor 2013-2015, a contractului individual de muncă și a ordinului nr. 47 din 24 august 2015.

Reclamantul a afirmat că ÎM BPPSAU „Florarh” a recepționat această cerere la data de 15 octombrie 2015, însă nu a soluționat-o.

Reclamantul a indicat că extrasul din contul său curent la Casa Națională de Asigurări Sociale nu reflectă în mod obiectiv volumul retribuirii muncii pe care a prestat-o, darea de seamă fiind întocmită de către contabilul ÎM BPPSAU „Florarh”.

Totodată, reclamantul a precizat că deține fișele de evidență a retribuirii muncii pentru perioada lunilor martie, aprilie și iunie ale anului 2013, din care rezultă că la sfârșitul lunii iunie 2013, salariul său restant era în sumă de 24 826, 32 lei.

La 20 martie 2017, reclamantul Titu Ceban, reprezentat de avocatul Serghei Guțu, a depus cerere prin care a introdus pretențiile privind încasarea compensației în sumă de 8 400 lei, în locul restabilirii la locul de muncă, și încasarea despăgubirii pentru absență forțată de la serviciu în perioada 01 septembrie 2015 – 20 martie 2017 în sumă de 79 649 lei. Totodată, reclamantul Titu Ceban, reprezentat de avocatul Serghei Guțu, și-a concretizat pretenția privind încasarea drepturilor salariale, solicitând încasarea sumei de 49 800 lei cu acest titlu (f.d. 193, vol. I).

Reclamantul Titu Ceban, reprezentat de avocatul Serghei Guțu, a evidențiat că suma de 49 800 este compusă din suma de 30 200 lei a drepturilor salariale neachitate la situația din luna ianuarie 2015 și suma de 19 600 lei a drepturilor salariale neachitate în primele 7 luni ale anului 2015, având în vedere salariul lunar garantat în sumă de 2 800 lei.

Prin hotărârea din 04 ianuarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Titu Ceban împotriva ÎM BPPSAU „Florarh” cu privire la anularea ordinului de eliberare, restabilirea în serviciu și încasarea plăților salariale, precum și a salariului pentru lipsa forțată de la serviciu. S-a încasat în beneficiul lui Titu Ceban, din contul ÎM BPPSAU „Florarh”, suma de 26 642, 94 lei cu titlu de plăți salariale neachitate până la data eliberării din funcție. Au fost respinse ca neîntemeiate pretențiile lui Titu Ceban împotriva ÎM BPPSAU „Florarh” privind anularea ordinului de eliberare, restabilirea în serviciu și încasarea plăților salariale în suma care excede suma de 26 642, 94 lei cu titlu de plăți salariale neachitate până la data eliberării din funcție, precum și a salariului pentru lipsa forțată de la serviciu. S-a încasat în beneficiul statului, din contul ÎM BPPSAU „Florarh”, taxa de stat proporțional părții admise din acțiune, de achitarea căreia reclamantul a fost scutit la data adresării cererii de

chemare în judecată, în sumă de 799, 28 lei (f.d. 250-257, vol. I).

La 15 ianuarie 2018, Titu Ceban, reprezentat de avocatul Serghei Guțu, a declarat apel împotriva hotărârii din 04 ianuarie 2018 a Judecătorei Soroaca, sediul Florești (f.d. 249, vol. I).

Prin decizia din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Titu Ceban și menținută hotărârea din 04 ianuarie 2018 a Judecătorei Soroaca, sediul Florești (f.d. 36-40, vol. II).

La 08 septembrie 2018, Titu Ceban, reprezentat de avocatul Serghei Guțu, a declarat, prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți (f.d. 51-53; 56).

Prin decizia din 21 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost casată decizia din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți și trimisă cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată (f.d. 67-76, vol. II).

În ședința de judecată a instanței de apel din 04 iunie 2019, reprezentantul apelantului Titu Ceban, avocatul Serghei Guțu, a depus un calcul actualizat al pretențiilor, în care este indicată suma de 52 600, 75 lei cu titlu de salariu restant și suma de 180 737, 4 lei cu titlu de despăgubire pentru absența forțată de la serviciu (f.d. 111; 113-114, vol. II).

Prin decizia din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Titu Ceban, reprezentat de avocatul Serghei Guțu. A fost casată hotărârea din 04 ianuarie 2018 a Judecătorei Soroaca, sediul Florești, și emisă o nouă hotărâre, prin care s-a anulat ordinul nr. 47 din 24 august 2015 cu privire la destituirea din funcție a angajatului Titu Ceban; în locul restabilirii la locul de muncă, s-au încasat în beneficiul lui Titu Ceban, din contul ÎM BPPSAU „Florarh”, 3 salarii medii lunare în cuantum de 8 400 lei; s-a încasat în beneficiul lui Titu Ceban, din contul ÎM BPPSAU „Florarh”, suma de 52 600, 75 lei cu titlu de plăți salariale neachitate până la data eliberării din funcție; s-a încasat în beneficiul lui Titu Ceban, din contul ÎM BPPSAU „Florarh”, suma de 180 737, 4 lei cu titlu de salariu pentru absența forțată de la muncă în perioada 01 septembrie 2015 – 04 iunie 2019; s-a încasat în beneficiul lui Titu Ceban, din contul ÎM BPPSAU „Florarh”, suma de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică; și s-a încasat în beneficiul statului, din contul ÎM BPPSAU „Florarh”, suma de 5 439, 1 lei cu titlu de taxă de stat (f.d. 117-128, vol. II).

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că ordinul nr. 47 din 24 august 2015 „Cu privire la destituirea din funcție” urmează a fi anulat din motiv că la baza acestuia au stat ordinele de aplicare a sancțiunii disciplinare nr. 40 din 06 iunie 2014 și nr. 41 din 02 iulie 2014, cu termenul de validitate depășit în sensul prevederilor art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, precum și ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare nr. 44 din 20 octombrie 2014, care a fost emis cu încălcarea prevederilor art. 209 alin. (1) din Codul muncii.

Aici, instanța de apel a specificat că la evaluarea incidenței prevederilor art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, instanța de judecată urmează să se expună și referitor la legalitatea sancțiunilor disciplinare aplicate anterior, care au stat la baza concedierii salariatului în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, indiferent

dacă salariatul a contestat sau nu respectivele sancțiuni disciplinare.

În continuare, instanța de apel a constatat că prin contractul individual de muncă nr. 2 din 13 septembrie 2013, lui Titu Ceban i-a fost stabilit salariul lunar în sumă de 2 800 lei.

Astfel, instanța de apel a relevat că potrivit fișei de evidență a retribuirii muncii pentru anul 2014, soldul salariului neachitat lui Titu Ceban spre sfârșitul anului 2014 constituie suma de 30 200, 75 lei.

De asemenea, instanța de apel a notat că pentru perioada lunilor ianuarie – august 2015, salariul neachitat lui Titu Ceban este în sumă de 22 400 lei.

Instanța de apel a mai indicat că în conformitate cu pct. 6 subpct. 1) din Modul de calculare a salariului mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004, pentru plata despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la muncă, salariul mediu se calculează pe o zi calendaristică, iar potrivit pct. 7 din același Mod de calculare, salariul mediu pe o zi, în cazul perioadei de decontare de 12 luni, se determină prin împărțirea sumei salariului anual, care include toate formele de câștig și compensații, specificate la pct. 3 al prezentului Mod de calculare, indemnizația pentru perioada concediului de odihnă precedent, salariul păstrat pe durata deplasărilor, îndeplinirii obligațiilor de stat și obștești, la 12 luni și la numărul mediu de zile calendaristice (29,4) sau zile lucrătoare pe lună (25,4; 21,1 sau 16,9 zile – în funcție de tipul săptămânii de lucru stabilit).

Astfel, instanța de apel a concluzionat că despăgubirea pe care ÎM BPPSAU „Florarh” urmează să i-o achite lui Titu Ceban este în sumă de 180 737, 4 lei, fiind compusă din produsul înmulțirii salariului mediu pe o zi în sumă de 132, 7 lei cu numărul de zile cuprinse în perioada 01 septembrie 2015 – 04 iunie 2019.

La 12 septembrie 2019, ÎM BPPSAU „Florarh” a declarat, prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea integrală a acesteia și menținerea fără modificări a hotărârii din 04 ianuarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești (f.d. 139-144; 146, vol. II).

În motivarea recursului, recurenta ÎM BPPSAU „Florarh” a susținut că instanța de apel greșit a constatat că soldul salariului neachitat lui Titu Ceban spre sfârșitul anului 2014 constituie suma de 30 200, 75 lei, or aceasta nu a luat în considerare că la materialele cauzei este anexată dovada achitării lui Titu Ceban a sumei de 3 800 cu titlu de plată salarială restantă.

La fel, recurenta a invocat că instanța de apel nu a dat aprecierea corespunzătoare copiilor tabelor de pontaj, anexate la materialele cauzei, din care rezultă că în perioada lunilor ianuarie-august 2015, Titu Ceban a fost absent de la locul său de muncă din cadrul ÎM BPPSAU „Florarh”, desfășurând activitate doar în beneficiul propriei sale întreprinderi, din care motiv ÎM BPPSAU „Florarh” nu i-a achitat salariul pentru perioada respectivă.

Recurenta a subliniat că aceste circumstanțe sunt probate prin copiile proceselor-verbale ale ședințelor în cadrul ÎM BPPSAU „Florarh” nr. 2 din 29 mai 2014, nr. 03 din 30 iunie 2014 și nr. 05 din 16 septembrie 2014, anexate la materialele cauzei, cât și prin copia extrasului din contul curent al persoanei asigurate Titu Ceban, toate aceste înscrisuri fiind anexate la materialele cauzei.

În succesiunea celor relatate, recurenta a menționat că obiectul principal de activitate al ÎM BPPSAU „Florarh” constă în activitatea de proiectare pentru construcții, pentru urbanism, instalații și rețele tehnico-edilitare, reconstrucții și restaurări, precum și în activități în domeniul arhitecturii și construcțiilor civile, veniturile ÎM BPPSAU „Florarh” fiind formate din contractele încheiate cu beneficiarii în vederea elaborării proiectelor și desenele tehnice pentru diverse categorii de construcții.

Astfel, recurenta a evidențiat că ÎM BPPSAU „Florarh” își desfășoară activitatea în baza principiului autofinanțării, iar în perioada anilor 2014-2015, Titu Ceban nu contribuia la cheltuielile necesare activității ÎM BPPSAU „Florarh”, muncind doar în interes personal.

Recurenta a reliefat că, contractul individual de muncă nr. 2 din 18 septembrie 2013, încheiat cu Titu Ceban, urmează a fi privit ca un contract de activitate în comun, or achitarea salariului se produce în dependență de venitul obținut, acest fapt fiind reflectat și în procesul-verbal al ședinței în cadrul ÎM BPPSAU „Florarh” nr. 2 din 29 mai 2014, însă ignorat de către instanța de apel.

În continuare, recurenta a indicat că ordinele de aplicare a sancțiunii disciplinare nr. 40 din 06 iunie 2014, nr. 41 din 02 iulie 2014 și nr. 44 din 20 octombrie 2014, nefiind contestate de către Titu Ceban și anulate de către instanța de judecată, se bucură de prezumția de legalitate, astfel încât, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, ordinul nr. 47 din 24 august 2015 „Cu privire la destituirea din funcție” este o continuare firească a ordinelor anterioare.

Totodată, recurenta a notat că este de acord cu concluzia expusă de Curtea Supremă de Justiție în decizia din 21 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție precum că în speță, sancțiunile disciplinare aplicate prin ordinele nr. 40 din 06 iunie 2014 și nr. 41 din 02 iulie 2014 nu au relevanță, luând în considerare prevederile art. 211 alin. (1) din Codul muncii, acestea fiind invocate doar cu scopul de a descrie evoluția comportamentului ilegal și nedisciplinat al lui Titu Ceban în calitate de salariat al ÎM BPPSAU „Florarh”.

Recurenta a punctat că implicarea instanței de apel la evaluarea legalității ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare nr. 44 din 20 octombrie 2014, care se bucură de prezumția de legalitate și nu a fost contestat de către Titu Ceban în termenul prevăzut de art. 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, a dus la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, garantat angajatorului prin prisma normelor imperative ale legislației muncii.

De asemenea, recurenta consideră că lui Titu Ceban nu urmează a-i fi achitată despăgubirea pentru absența forțată de la muncă, deoarece Titu Ceban a avut posibilitatea de a munci în cadrul propriei întreprinderi și de a obține în mod constant venituri.

La 05 noiembrie 2019, intimatul Titu Ceban, reprezentat de avocatul Serghei Guțu, a depus, prin intermediul oficiului poștal, referință la recursul declarat de ÎM BPPSAU „Florarh”, solicitând considerarea acestuia ca inadmisibil (f.d. 181-182; 183, vol. II).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se

declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele cauzei, și anume din avizul de primire nr. DS3118125967AS, completul constată că recurenta ÎM BPPSAU „Florarh” a recepționat copia deciziei integrale din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți la data de 17 iulie 2019 (f.d. 132, vol. II).

La fel din materialele cauzei, și anume din avizul de primire nr. DS3118125969AS, completul constată că și reprezentantul recurentei ÎM BPPSAU „Florarh”, avocatul Alexandru Havrun, a recepționat copia deciziei integrale din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți la data de 17 iulie 2019 (f.d. 131, vol. II).

Astfel, în raport cu recurenta ÎM BPPSAU „Florarh”, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți a expirat la data de 17 septembrie 2019.

Drept urmare, luând în considerare că recurenta ÎM BPPSAU „Florarh” a declarat recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți la data de 12 septembrie 2019, completul ajunge la concluzia că recurenta ÎM BPPSAU „Florarh” s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎM BPPSAU „Florarh”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) al art. 432 din Codul de procedură civilă statuează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, completul consideră necesar să menționeze că, conform art. 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, doar temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă stipulează că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Respectiv, completul relevă că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea, în limitele argumentelor invocate în recurs, a conformității acestora, după caz, cu temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2)-(4) din Codul de

procedură civilă, cât și verificarea din oficiu a incidenței temeiurilor prevăzute la art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Astfel, completul decelează că argumentele invocate în recursul declarat de ÎM BPPSAU „Florarh” se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și respectiv, acest dezacord nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Totodată, completul accentuează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, dacă se invocă aprecierea arbitrară a probelor de către instanța judecătorească, ori în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Însă, din recursul declarat de ÎM BPPSAU „Florarh” nu rezultă că instanța de apel a apreciat arbitrar probele sau că erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul legitim de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Trevisanato v. Italia din 15 septembrie 2016, § 36-37).

Totodată, completul reține că în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (Garcia Ruiz v. Spania din 21 ianuarie 1999, § 26), nefiind necesară motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (Nersesyan v. Armenia din 19 ianuarie 2010, § 23).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

În această ordine de idei, completul notează că argumentele invocate în recurs

nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM BPPSAU „Florarh” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de ÎM BPPSAU „Florarh” împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Titu Ceban, reprezentat de avocatul Serghei Guțu, împotriva ÎM BPPSAU „Florarh” cu privire la anularea ordinului de concediere și încasarea drepturilor salariale, a compensației în locul restabilirii la locul de muncă, a despăgubirii pentru absența forțată de la muncă și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan